

D ů v o d y :

Podle ustanovení § 374 první odstavec ex. ř. mohou k zajištění peněžitých pohledávek býti povoleny toliko exekuční prostředky tam výčetmo uvedené. Jiných exekučních prostředků k zajištění peněžitých pohledávek zákon nepřipouští (srov. sb. n. s. 3833, 10827). Při tom se zabavením svršků může býti povoleno i jejich uschování ve smyslu § 259 ex. ř., neboť i toto slouží k účelům zajištění. (Viz nař. min. sprav. z 3. prosince 1897 čís. 25801, čís. 44 Věstníku min. sprav., Neumannův komentář a Hora: Soustava exekučního práva § 57 str. 284). Neprávem proto rekursní soud k zajištění vymáhané pohledávky výživného, o niž tu jde, povolil exekuci mimo zabavením a uschováním svršků též jejich prodejem. Pokud pak jde o povolení zajišťovací exekuce příkázáním zabavené pohledávky k vybrání, není ustanovení § 374 ex. ř. na závadu povolení exekuce k zajištění výživného příkázáním zabavené pohledávky k vybrání, avšak jen s obmezením v dodatku nálezu shora uvedeným, poněvadž se takto příkázání to pro dosud nesplatné splátky výživného nepovoluje.

Čís. 14709.

Pensijnímu pojištění nepodléhá číšník, jenž vykonával úkony ranního číšníka, jinak s výjimkou jednoho dne v týdnu zastával výhradně službu číšníka obsluhujícího.

(Rozh. ze dne 15. listopadu 1935, Rv II 479/35.)

Manžel žalobkyně Karel H. vykonával úkony ranního číšníka (t. zv. »Frühstücksrechner«), záležející v tom, že od 7. hodin ráno do 12. hodin poledne zastával službu jak číšníka obsluhujícího, tak i číšníka účtujícího, odpoledne a večer zastával výhradně jen službu číšníka obsluhujícího a jen jednou týdně zastupoval odpoledne i večer Rudolfa P-e, který byl v podniku ustanoven vrchním číšníkem (účtujícím číšníkem). Poněvadž nebyl žalovaným přihlášen k pensijnímu pojištění, ač podle tvrzení žalobkyně pensijnímu pojištění podléhal, domáhá se tato na žalovaném (jeho dědicích) placení renty ve výši, která by jí příslušela proti pensijnímu ústavu, kdyby byl její manžel řádně a včas k pojištění přihlášen. Žaloba byla zamítnuta soudy všech tří stolic, nejvyšším soudem z těchto

d ů v o d ů :

Pokud jde o otázku, zda Karel H. podléhal povinnému pensijnímu pojištění, platily v době jeho zaměstnání tyto zákony: Zákon ze dne 16. října 1906 čís. 1/07 ř. z., zákon ze dne 5. února 1920 čís. 89/20 sb. z. a n. a zákon ze dne 21. února 1929 čís. 26 sb. z. a n. Podle prvního zákona (čís. 1/07 ř. z.) Karel H. nebyl by podléhal pensijnímu pojištění ani tehdy, kdyby zastával službu účtujícího číšníka. Není třeba se obíratí otázkou, zda Karel H. podléhal povinnému pensijnímu pojištění s hlediska zákona čís. 26/29 sb. z. a n., neboť i kdyby jeho pojistná povinnost byla založena teprve tímto zákonem,

nemohla by žalobkyně nabytí nároku na vdovský důchod pro nedostatek čekací doby. Karel H. zemřel dne 12. prosince 1929 a podle § 25 cit. zák. má pojištěncova vdova na vdovský důchod jen tehdy, jestliže pojištěnec v době svého úmrtí požíval důchodu invalidního nebo starobního, anebo měl nárok na tento důchod. Podle § 16 cit. zák. jest pak nárok na důchod invalidní a starobní (§ 15 čís. 1 zák.) vázán na dokonání čekací doby šedesáti příspěvkových měsíců, jichž H. — kdyby se předpokládalo, že nepodléhal před tím pensijnímu pojištění, — nemohl nabytí, an dotčený zákon nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1929 (§ 198 zák. čís. 26/29 sb. z. a n.). Jde tedy toliko o to, zda Karel H. byl pojištěním povinen podle zákona čís. 89/20 sb. z. a n. V tomto směru je zase rozhodné ustanovení § 1 odst. 2a) cit. zák., podle něhož jsou pojištěním povinni zaměstnanci, kteří vykonávají převážně práce duševní, nebo kteří k pracím jiných osob pravidelně dozírají. Karel H. vykonával úkony ranního číšníka (t. zv. »Früstücksrechner«), záležející v tom, že od 7 hodin ráno do 12 hodin poledne zastával službu jak číšníka obsluhujícího, tak i číšníka účtujícího. V dopoledních hodinách obsluhoval tedy hosty a přijímal od nich peníze, a ježto byl sám v kavárně, jest opodstatněn závěr, že manuální výkony ryze číšnické jako donášení nápojů, nápomoc hostů při svlékání a oblékání, donášení novin, telefonních seznamů a pod. převyšovaly duševní úkony (výpočet účtů a přijetí peněz od hostů), zvláště, hledí-li se k známé zkušenosti, že dopolední obchod je pouze podřadnou částí celkového obratu v kavárnách. Dále bylo zjištěno, že odpoledne a večer zastával výhradně jen službu číšníka obsluhujícího a jen jednou týdně zastupoval odpoledne i večer Rudolfa P., který byl v podniku ustanoven vrchním číšníkem (účtujícím číšníkem). Hledí-li se k tomuto celkovému zaměstnání Karla H., nelze tedy důvodně za to míti, že konal převážně služby, které vzhledem k požadavku určité kvalifikace a vzhledem k významu a důležitosti výkonů pro podnik vybočovaly z mezí rázu obyčejných t. j. služeb číšnických, jež lze pokládati jen za výkony rázu podřadného.

Čís. 14710.

Jestliže kupitel zabrané nemovitosti složil závdavek na kupní cenu s výhradou, že jej obdrží bez úroků zpět, odepře-li Státní pozemkový úřad zásadně souhlas ke zcizení nemovitosti, a jestliže tento souhlas byl skutečně odepřen, jest prodávatel povinen vrátiti závdavek bez ohledu na to, že Státní pozemkový úřad dodatečně své rozhodnutí zrušil a vyhradil si nové rozhodnutí.

(Rozhodnutí ze dne 15. listopadu 1935, Rv III 1071/34; důvody viz Úr. sb. čís. 2304.)

Čís. 14711.

Kdy jest poškozenému, jenž nemůže pro sníženou pracovní schopnost 50% hledíc k neutěšeným hospodářským poměrům naléztí práci vůbec, přiznati náhradu celého výdělku.

(Rozh. ze dne 16. listopadu 1935, Rv I 2519/33.)